

# РЕШЕНИЕ

№ 1804

гр. София, 08.03.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 158 СЪСТАВ**, в публично заседание на трети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Д. ЕВТ. П. Р.

при участието на секретаря В. КР. К. Ч.  
като разгледа докладваното от Д. ЕВТ. П. Р. Гражданско дело №  
20211110149137 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 310 и сл. ГПК.

Образувано е по предявени от непълнолетните ЛЮБ. Ч. С., ЕГН \*\*\*\*\*, и В. Ч. С., ЕГН \*\*\*\*\*, действащи лично и със съгласието на Д. ХР. С., ЕГН \*\*\*\*\*, и М. П. С., ЕГН \*\*\*\*\*, лица, при които непълнолетните са настанени по реда на Закона за закрила на детето /ЗЗДет./, срещу Д. П. Ч., ЕГН \*\*\*\*\* и срещу Ч. Д. С., ЕГН \*\*\*\*\*, в активно и пасивно субективно съединение искове с правно основание чл. 143, ал. 2 СК, както и в активно субективно и в обективно съединение искове по чл. 149 СК вр. чл. 143, ал. 2 СК срещу ответницата Д. П. Ч..

В исковата молба се твърди, че двамата ответници са родители на ишците. Твърди се, че с решение № III-84-20/06.02.2013 г. по гр.д. № 18070/2012 г. по описа на СРС, 84-ти състав, влязло в сила на 06.02.2013 г., е прекратен бракът между ответниците, като упражняването на родителските права и местоживеенето на ишците е определено да бъдат при ответницата, а ответникът е осъден да заплаща на ишците издръжка. Сочи се, че размерът на същата е увеличен на по 300,00 лв. за всеки от ишците по силата на одобрена съдебна спогодба по гр.д. № 31304/2019 г. по описа на СРС, 83-ти състав, с протоколно определение от 17.09.2019 г. Навеждат се и твърдения, че с решение № 16/02.02.2021 г., постановено по гр.д. № 1084/2020 г., и решение № 25/01.03.2021 г., постановено по гр.д. № 1083/2020 г., и двете по описа на РС-Елин Пелин, спрямо ишците е предприета мярка за закрила по реда на ЗЗДет., чрез настаняването им в семейството на техните баба и дядо по бащина линия – М. П. С. и Д. ХР. С.. Сочат се нужди на ишците за задоволяване на ежедневни нужди, за

образование и спорт. Претендира се присъждане от ответницата на издръжка в размер на по 500,00 лв. за всеки от двамата ищци, считано от датата на подаване на исковата молба /21.08.2021 г./ до настъпване на причина за изменение или прекратяване на издръжката, както и издръжка за минало време – за период от 01.01.2021 г. до подаване на исковата молба в същия размер. Претендира се присъждане от ответника на издръжка в размер, съответстващ на определената по силата на одобрена съдебна спогодба по гр.д. № 31304/2019 г. по описа на СРС, 83-ти състав, с протоколно определение от 17.09.2019 г., издръжка за всеки от двамата ищци, считано от датата на подаване на исковата молба /21.08.2021 г./ до настъпване на причина за изменение или прекратяване на издръжката.

В отговора на исковата молба, постъпил в срока по чл. 131 ГПК, ответникът не оспорва исковете.

В отговора на исковата молба, постъпил в срока по чл. 131 ГПК, ответницата оспорва исковете при твърдения, че размерът на претенциите не съответства на нуждите на ишците, както и при твърдения, че не разполага със средства за заплащане на претендирания размер на издръжка, включително и поради наличие на разходи за погасяване на ипотечен кредит, лизинг на МПС, кредитна карта, задължения към мобилни оператори и режимни разноски.

Софийски районен съд, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните съгласно чл. 12 и чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

**Относно издръжката на ишците по чл. 143, ал. 2 СК:**

Съгласно чл. 143, ал. 2 СК родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца, независимо дали последните са трудоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си. Съгласно чл. 143, ал. 3 СК родителите дължат издръжка и когато детето е настанено извън семейството. Оттук следва, че правото на издръжка не е обусловено от каквито и да е допълнителни предпоставки извън наличието на качеството „ненавършило пълнолетие дете” и на нужда от издръжка, която не е задоволена изцяло по друг начин /така и т. 2 от ППВС № 5 от 16.11.1970 г./. Размерът на издръжката се обуславя от съотношението между нуждите на лицето, имащо право на издръжка, и възможностите на задълженото лице. По силата на чл. 137, ал. 4 вр. ал. 3 СК и доколкото лицата, осъществяващи заместваща грижа, са оправомощени да извършват и правни действия, свързани с предявяване на иск за издръжка /така - определение № 794/22.06.2011 г. по гр.д. № 97/2011 г., ВКС, III г.о.; арг. и от т. 11, ППВС № 5/16.11.1970 г./, издръжката за децата, следва да се предоставя именно чрез тези лица.

В случая от удостоверения за раждане /л. 14-15 от делото/, се установява, че ишците ЛЮБ. Ч. С., ЕГН \*\*\*\*\*, и В. Ч. С., ЕГН \*\*\*\*\*, са непълнолетни, и техни родители са ответниците Ч. Д. С., ЕГН \*\*\*\*\*, и Д. П. Ч., ЕГН \*\*\*\*\*. Оттук следва, че ответниците, като родители на ишците, са лица, задължени да дават издръжка на ненавършилите пълнолетие свои деца. Установява се, че по силата на влезли в сила на 02.04.2021 г. - решение № 16/02.02.2021 г., постановено по гр.д. № 1084/2020 г. по описа на

РС-Елин Пелин, и решение № 25/01.03.2021 г., постановено по гр.д. № 1083/2020 г. по описа на РС-Елин Пелин, спрямо ишците е предприета мярка за закрила чрез настаняването им по реда на ЗЗДет. в семейството на техните баба и дядо по бащина линия М. П. С., ЕГН \*\*\*\*\*, и Д. ХР. С., ЕГН \*\*\*\*\*.

Нуждите на ишците с оглед възрастта им /ищецът Л. е 16-годишен, а ищецът В. - 14-годишен към датата на устните състезания/, обичайни за деца на тяхната възраст /за храна, дрехи, обучение и т.н./, както и общите разходи за издръжката на домакинството на лицата, в което децата се отглеждат, се установява от самия факт на биологичното им съществуване и не е необходимо да се обосновава специално. Съобразно законовият критерий на чл. 49, ал. 2, т. 3 и чл. 50, ал. 3, т. 4 ППЗЗДет. относно осигуряваните от държавата средства диференцирано според възрастта на детето, когато то е настанено за отглеждане извън семейството, необходимите средства за издръжка на дете от 14-годишна възраст до навършване на пълнолетие, а ако учи - до завършване на средно образование, но не повече от 20-годишна възраст, е 4-кратния размер на гарантирания минимален доход. Размерът на гарантирания минимален месечен доход е 75,00 лв. съгласно член единствен, ал. 1 на ПМС № 305/2017 г. Предвид изложеното и съобразно посочения критерий, минимално необходимите средства за издръжка на децата са в размер на по 300,00 лв. за всяко от тях. По делото бяха доказани и допълнителни конкретни нужди от средства за издръжка за обучение /които се установяват от документите на л. 87-90 от делото, които съдът намира да установяват наличие на конкретни обучителни нужди за децата, независимо от това, че не установяват кой е заплатил съответните такси за обучение/. Съдът, като съобрази от една страна така установените обстоятелства относно нуждите на децата, упражнявайки правото си на преценка по чл. 162 ГПК, определя месечно необходимите средства за издръжка на всяко от децата в размер на 600,00 лв. месечно.

Издръжката на децата се дължи от двамата родители. При доходи от трудови правоотношения на длъжащите издръжка лица се отчита брутното им трудово възнаграждение, като не се вземат предвид законови допустими удържки от него, включително тези за погасяване на данъчни задължения /така - ТР № 34/1973 г., ОСГК на ВКС/. Възможностите на ответниците да дават издръжка по делото бяха установени посредством постъпилата и приета справка от НАП /л. 77-86 от делото/ в размер на около 19 000 лв. месечно по отношение на ответника Ч. Д. С., и в размер на около 3 900 лв. по отношение на ответницата Д. П. Ч.. Следователно и двамата родители са напълно в състояние да поемат поравно издръжката на децата - в размер на по 300,00 лв. месечно за всяко дете, платима от всеки от двамата родители. Само за пълнота съдът намира за необходимо да посочи, че в случая е ирелевантно обстоятелството, че ответницата има задължения по погасяване на парични заеми, задължения към мобилни оператори, задължения по договор за лизинг, както и режимни разноски, доколкото задължението ѝ за издръжка на ненавършилите пълнолетие нейни деца е с предимство пред облигационните ѝ задължения, това нейно задължение ѝ е известно, а освен всичко, разходи за битови нужди е логично да са налице и в семейството, в което децата на ответницата са настанени за

отглеждане като мярка за закрила /по тази причина и съдът не обсъжда представените от нея по делото документи, установяващи размера на тези ѝ задължения/. Ето защо исковете за издръжка, предявени срещу ответника Ч. Д. С., се явяват изцяло основателни и следва да бъдат уважени в пълния претендиран размер, а исковете, предявени срещу ответницата Д. П. Ч., се явяват частично основателни и следва да бъдат уважени до размер от по 300,00 лв. месечно за всеки от ищите, като за разликата над уважения размер от по 300,00 лв. месечно до пълния предявен такъв от по 500,00 лв. месечно за всеки от тях исковете следва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

**Относно издръжката на ищите за минало време по чл. 149 СК вр. чл. 143, ал. 2 СК:**

Ищцовата страна претендира и издръжка за минало време от ответницата Д. П. Ч., считано от 01.01.2021 г. до предявяването на исковете - 25.08.2021 г. Съгласно чл. 149 СК издръжка за минало време може да се търси най-много за 1 година преди предявяване на иска, като така предявената по делото претенция попада в този период. Установява се обаче от приложените по делото решения на РС-Елин Пелин, че децата са настанени по реда на чл. 28 ЗЗДет. при лицата, осъществяващи към момента заместваща грижа, с решения, постановени на 22.02.2021 г., като съдът приема, че това е датата, от която насетне децата имат право чрез тези лица да търсят издръжка от своите родители /предвид че съобразно разпоредбата на чл. 28, ал. 4 ЗЗДет. решението се изпълнява незабавно/. В този период от 22.02.2021 г. до 25.08.2021 г. не се установи ответницата да е погасила задължението си за издръжка нито в пари, нито в натура. Представените документи за заплатена издръжка от ответницата в полза на децата, както и не е спорно между страните по делото, представлява издръжка, получена от ответницата, като дължима за децата издръжка от ответника по силата на одобрена съдебна спогодба по гр.д. № 31304/2019 г. по описа на СРС, 83-ти състав, с протоколно определение от 17.09.2019 г., която същата е превела на бабата на децата по бащина линия - М. П. С., и не може да се приеме за погасяване на лично нейното задължение за издръжка. Ето защо претенциите за издръжка за минало време се явяват основателни до размер от по 300,00 лв. месечно за всеки от ищите /като по отношение на размера съдът е изложил подробни мотиви, по-горе, към които препраща/ за период от 22.02.2021 г. до 25.08.2021 г., като изцяло за периода от 01.01.2021 г. до 22.02.2021 г., както и в периода от 22.02.2021 г. до 25.08.2021 г. за разликата над уважения размер от по 300,00 лв. месечно до пълния предявен такъв от по 500,00 лв. месечно за всеки от тях, исковете следва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

**Относно изпълнението на решението:**

Съгласно чл. 242, ал. 1, предложение първо ГПК съдът постановява предварително изпълнение на решението, когато присъжда издръжка, поради което съдът е задължен да допусне служебно предварително изпълнение, дори и без искане на страните.

**Относно разноските:**

Ищцовата страна и ответницата Д. П. Ч. са претендирали разноски и с оглед изхода на делото имат право на такива. По делото се доказва направата на разноски от страна на

двамата ищци в размер на 800,00 лв. заплатено адвокатско възнаграждение, което е уговорено общо за всички предявени претенции от ищците спрямо двамата ответници. Съдът съобразно броя на предявените искове, както и с оглед техния размер, приема, че от дължимия с оглед уважената част от същите размер на разносните съгласно чл. 78, ал. 1 ГПК, а именно: 579,57 лв., ответницата Ч. следва да поеме част в размер на 310,61 лв., а ответникът С. - част в размер на 268,96 лв. Ответницата Ч. е сторила разноси по делото в общ размер 800,00 лв., заплатено адвокатско възнаграждение, поради което съобразно отхвърлената част от исковете следва да ѝ се присъдят разноси в размер на 331,16 лв. Ищците по искове за издръжка са освободени от държавна такса, поради което държавната такса за отхвърлената част от претенциите следва да остане за сметка на бюджета на съдебната власт, а съгласно чл. 78, ал. 6 ГПК ответниците следва да бъдат осъдени да заплатят по сметка на Софийския районен съд държавна такса върху уважената част от исковете в размер на 432,00 лв., платими от ответника С., и 504,00 лв., платими от ответницата Ч..

Така мотивиран, съдът

## РЕШИ:

**ОСЪЖДА** на основание чл. 143, ал. 2 СК Ч. Д. С., ЕГН \*\*\*\*\*, да заплаща на непълнолетните си деца ЛЮБ. Ч. С., ЕГН \*\*\*\*\*, и В. Ч. С., ЕГН \*\*\*\*\*, чрез Д. ХР. С., ЕГН \*\*\*\*\*, и М. П. С., ЕГН \*\*\*\*\*, лица, при които непълнолетните са настанени по реда на Закона за закрила на детето, **месечна издръжка в размер на по 300,00 лв. за всяко дете**, считано от 25.08.2021 г., до настъпване на законно основание за изменение или прекратяване на издръжката.

**ОСЪЖДА** на основание чл. 143, ал. 2 СК Д. П. Ч., ЕГН \*\*\*\*\*, да заплаща на непълнолетните си деца ЛЮБ. Ч. С., ЕГН \*\*\*\*\*, и В. Ч. С., ЕГН \*\*\*\*\*, чрез Д. ХР. С., ЕГН \*\*\*\*\*, и М. П. С., ЕГН \*\*\*\*\*, лица, при които непълнолетните са настанени по реда на Закона за закрила на детето, **месечна издръжка в размер на по 300,00 лв. за всяко дете**, считано от 25.08.2021 г., до настъпване на законно основание за изменение или прекратяване на издръжката, като отхвърля исковете за разликата над уважения размер от по 300,00 лв. месечно за всеки от ищците до пълния предявен такъв от по 500,00 лв. месечно за всеки от тях, като неоснователни.

**ОСЪЖДА** на основание чл. 149 вр. чл. 143, ал. 2 СК Д. П. Ч., ЕГН \*\*\*\*\*, да заплати на непълнолетните си деца ЛЮБ. Ч. С., ЕГН \*\*\*\*\*, и В. Ч. С., ЕГН \*\*\*\*\*, чрез Д. ХР. С., ЕГН \*\*\*\*\*, и М. П. С., ЕГН \*\*\*\*\*, лица, при които непълнолетните са настанени по реда на Закона за закрила на детето, **месечна издръжка за минало време в размер на по 300,00 лв. за всяко дете за периода от 22.02.2021 г. до 25.08.2022 г.**, като отхвърля исковете изцяло за периода от 01.01.2021 г. до 22.02.2021 г., както и в периода от 22.02.2021 г. до 25.08.2021 г. за разликата над уважения размер от по 300,00 лв. месечно до пълния предявен такъв от по 500,00 лв. месечно за всеки от тях, като неоснователни.

**ДОПУСКА** на основание чл. 242, ал. 1, предл. първо ГПК предварително изпълнение на решението в частта му относно присъдените издръжки.

**ОСЪЖДА** на основание чл. 78, ал. 1 ГПК Ч. Д. С., ЕГН \*\*\*\*\*, да заплати на ЛЮБ. Ч. С., ЕГН \*\*\*\*\*, и В. Ч. С., ЕГН \*\*\*\*\*, действащи лично и със съгласието на Д. ХР. С., ЕГН \*\*\*\*\*, и М. П. С., ЕГН \*\*\*\*\*, сумата от **268,96 лв.**, представляваща разноси.

**ОСЪЖДА** на основание чл. 78, ал. 1 ГПК Д. П. Ч., ЕГН \*\*\*\*\*, да заплати на ЛЮБ. Ч. С., ЕГН \*\*\*\*\*, и В. Ч. С., ЕГН \*\*\*\*\*, действащи лично и със съгласието на Д. ХР. С., ЕГН \*\*\*\*\*, и М. П. С., ЕГН \*\*\*\*\*, сумата от **310,61 лв.**, представляваща разноси.

**ОСЪЖДА** на основание чл. 78, ал. 3 ГПК ЛЮБ. Ч. С., ЕГН \*\*\*\*\*, и В. Ч. С., ЕГН \*\*\*\*\*, действащи лично и със съгласието на Д. ХР. С., ЕГН \*\*\*\*\*, и М. П. С., ЕГН \*\*\*\*\*, да заплатят на Д. П. Ч., ЕГН \*\*\*\*\*, сумата от **331,16 лв.**, представляваща разноси.

**ОСЪЖДА** на основание чл. 78, ал. 6 ГПК Ч. Д. С., ЕГН \*\*\*\*\*, да заплати по сметка на Софийския районен съд сума в размер на **432,00 лв.**, представляваща държавна такса върху присъдената издръжка.

**ОСЪЖДА** на основание чл. 78, ал. 6 ГПК Д. П. Ч., ЕГН \*\*\*\*\*, да заплати по сметка на Софийския районен съд сума в размер на **504,00 лв.**, представляваща държавна такса върху присъдената издръжка.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок, считано от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

**Съдия при Софийски районен съд:** \_\_\_\_\_